Lietas Nr. C15214313

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā, 2013.gada 17.decembrī

Jelgavas tiesa: tiesnese J.Mauliņa

izskatīja rakstveida procesā civillietu SIA „Ātrais kredīts" prasību pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

Prasītājs SIA „Ātrais kredīts" cēlis tiesā prasību pret atbildētāju /pers. B/ par naudas piedziņu, kurā lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam Ls 405,25, kas sastāv no kredīta pamatsummas parāda Ls 100, procentu par kredīta lietošanu summas Ls 100, līgumsoda Ls 200 un zaudējumiem Ls 5,25 apmērā, kā arī lūdz piedzīt visus tiesāšanas izdevumus, lūdz noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no neatmaksātās kredīta summas Ls 100, sākot ar sprieduma spēkā stāšanās brīdi.

Prasītājs prasību motivē ar to, ka 2010.gada 30.jūlijā atbildētājs prasītāja mājas lapā *www.atraiskredits.lv* aizpildījis reģistrācijas formu, kur apliecinājis, ka piekrīt Kredītlīguma noteikumiem (Kredīta līguma kopējie noteikumi, kuru AKST kods ir 716F 06A5 464C E775 6A90 2C21 9435 DD0C – turpmāk tekstā – noteikumi, apstiprinājis reģistrāciju un no sava konta uz prasītāja kontu veicis reģistrācijas maksājumu Ls 0,01 apmērā.

Norāda, ka atbildētājs izvēlējies kredīta nosacījumus, tos apstiprināja un saņēma no prasītāja kredītu nosacījumus apstiprinošu īsziņu. Prasītājs 30.07.2010. pārskaitīja pieprasīto kredītu Ls 60 apmērā uz atbildētāja norādīto bankas kontu, nosakot atmaksas termiņu līdz 14.08.2010. un procentus par kredīta lietošanu par 14 dienām, kas ir Ls 8. Paskaidro, ka atbildētājs ir veicis 3 kredīta atmaksas termiņa pagarinājumus. Pēdējais pagarinājums veikts 15.10.2010., iemaksājot kredīta procentu summu Ls 7,50 apmērā, kredīta atmaksas termiņš pagarināts par 21 dienu (līdz 04.11.2011.).

Norāda, ka noteiktajā termiņā atbildētājs izsniegto kredītu neatdeva, kā arī neveica kredīta procentu summas maksu.

Lai patērētājiem katru reizi nebūtu jāveic reģistrācija prasītāja mājas lapā uz šī paša Kredītlīguma noteikumiem, 2010.gada 29.septembrī atbildētājs pieprasīja kredītu Ls 40 apmērā. Izvērtējot atbildētāja iespējas atmaksāt kredītu un to, ka kredītlīgums no kredīta ņēmēja puses un kreditora puses netika izbeigts, 2010.gada 29.septembrī kreditors uz Kredīta līguma Nr. 716F 06A5 464C E775 6A90 2C21 9435 DD0C pamata pārskaitīja uz atbildētāja uzrādīto norēķinu kontu pieprasīto kredīta summu – Ls 40, nosakot atmaksas termiņu līdz 07.10.2010. un procentus par kredīta lietošanu par 7 dienām, kas ir Ls 2.

Atbildētājs 15.10.2010. veica kredīta procentu iemaksu Ls 2 apmērā, pagarinot kredīta atmaksas termiņu par 21 dienu (līdz 05.11.2010.). Noteiktajā termiņā (05.11.2010.) atbildētājs doto aizdevumu neatgrieza, kā arī neveica kredīta procentu summas samaksu.

Prasītājs atbildētājam nosūtīja vairākus atgādinājumus, paziņojumus un brīdinājumus uz atbildētāja norādīto elektronisko pasta adresi, uz ko atbildētājs nav reaģējis, nav atmaksājis aizdevumu norādītajā termiņš, kā arī nav centies vienoties ar prasītāju par citiem atmaksas termiņiem. Ņemot vērā, ka atbildētājs neveica kredīta atmaksu saskaņā ar Kredītlīgumu, prasītājs saskaņā ar noteikumu 5.1. punktu uzsāka aprēķināt līgumsodu 2% apmērā no laikā neapmaksātā kredīta summas par katru nokavēto dienu. Atbildētājs izmanto un nav atgriezis aizdevuma summu, kā arī nekādi, līdz pat šim brīdim nav centies noslēgt ar prasītāju jaunu parāda atmaksas grafiku.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1425., 1587., 1588., 1716., 1720., 1753, 1756., 1764., 1779., 1843., 1934., 1943., 1946. pantu.

Tā kā galvenais parāds prasības iesniegšanas dienā nepārsniedz 1500 latus, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{19} panta otro daļu, ierosināta lieta par maza apmēra prasību.

Civilprocesa likuma 250 ^{25}.panta otrā daļa nosaka, ka ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot

pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Prasītājam izskaidrotas tiesības lūgt lietas iztiesāšanu tiesas sēdē (lietas 26.lapa). Tiesā nav saņemts prasītāja paziņojums par nepieciešamību iztiesāt lietu tiesas sēde.

Atbildētājam, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} panta prasībām, nosūtīts prasības pieteikums un atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{22} panta prasībām atbildētājam izskaidrotas procesuālās tiesības (lietas 25.lapa).

Atbildētājs paskaidrojumus nav iesniedzis, nekādi iesniegumi tiesā nav saņemti, lūgumi nav pieteikti, iebildumi pret prasību nav celti.

Ievērojot to, ka puses nelūdza lietas izskatīšanu tiesas sēdē un tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lieta tiek izskatīta rakstveida procesā, pusēm savlaicīgi paziņojot par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Motīvu daļa

Novērtējot prasības pieteikumā norādītos apstākļus kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civillikuma 1402. panta noteikumiem saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Ar 2010.gada 30.jūlija Kredīta līguma kopējiem noteikumiem, kuru AKST kods ir 716F 06A5 464C E775 6A90 2C21 9435 DD0C (lietas 11.-12.lapa) un tā pielikumu (lietas 13.lapa), AS „Swedbank" 30.07.2010. maksājuma uzdevumu Nr. 447 un 29.09.2010. maksājuma uzdevumu Nr. 878 (lietas 16., 19. lapa), klienta profilu (lietas 17.lapa), pierādīts, ka starp SIA „Ātrais kredīts" un atbildētāju noslēgts distances Kredīta līgums, saskaņā ar kuru prasītājs aizdod atbildētājam aizdevumu kopā Ls 100 apmērā – Ls 60 uz 21 dienu, nosakot kredīta procentu summu Ls 7,50 un Ls 40 uz 21 dienu, nosakot kredīta procentu summu Ls 5,25.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmā daļa nosaka, ka distances līgums ir vienošanās starp patērētāju un pārdevēju vai pakalpojuma sniedzēju, pamatojoties uz pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja piedāvājumu ar adresēta vai neadresēta iespieddarba, tipveida vēstules, kataloga, presē publicētas reklāmas, kurai pievienots pasūtījuma kupons, telefona, faksimila, Interneta, elektroniskā pasta, televīzijas, radio un citu informācijas nosūtīšanas vai pārraidīšanas līdzekļu starpniecību.

Ministru kabineta 2004.gada 21.decembra noteikumu „Par distances līgumu par finanšu pakalpojumu sniegšanu" 2. un 3.punkts nosaka, ka šie noteikumi piemērojami distances līgumiem par finanšu pakalpojumu sniegšanu (turpmāk - distances līgums), kas tiek slēgti starp finanšu pakalpojumu sniedzēju (turpmāk - pakalpojuma sniedzējs) un patērētāju, kas ir fiziska persona (turpmāk - patērētājs). Finanšu pakalpojums šo noteikumu izpratnē ir jebkurš kredītiestādes, kreditēšanas (arī patērētāju kreditēšanas), apdrošināšanas, privāto pensiju, ieguldījumu vai maksājumu pakalpojums, ko pakalpojuma sniedzējs savas profesionālās darbības ietvaros sniedz patērētājam.

Saskaņā ar Civillikuma 1590.pantu katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu.

Lietā nav strīda par to, ka atbildētājs prasītāja izsniegto kredītu ir saņēmis, ko apliecina AS „Swedbank" 30.07.2010. maksājuma uzdevums Nr. 447 un 29.09.2010. maksājuma uzdevumus Nr. 878 (lietas 16., 19.lapa).

Izvērtējot starp pusēm noslēgto līgumu, tiesa atzīst, ka tas ir distances līgums Patērētāju tiesību aizsardzības likuma izpratnē un noslēgts atbilstoši Ministru Kabineta 2004.gada 21.decembra noteikumos „Par distances līgumu par finanšu pakalpojumu sniegšanu" noteiktajai kārtībai.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.panta noteikumiem tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu, ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Prasības pieteikumā ietvertajā parāda aprēķinā, prasītājs norādījis, ka kopējā prasības summa ir Ls 400, tajā skaitā, pamatparāds Ls 100, nolīgtie procenti Ls 100, līgumsods 200, vienlaicīgi izskaidrojot, ka līgumsods kopā ir Ls 1960, taču ņemot vērā to, ka līgumsods ir nesamērīgi liels, prasītājs samazina līgumsodu līdz Ls 200. Savukārt līgumiskie procenti par kredīta izmantošanu kopā ir Ls 607,80, sakarā ar to, ka procentu pieaugums nedrīkst būt lielāks par pamatsummu, prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja aizdevuma procentu summu Ls 100 apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1943.panta noteikumiem aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektās daļas noteikumiem, pusei nav jāpierāda tie fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Pamatojoties uz minēto likuma normu, kā arī ņemot vērā to, ka atbildētājs pēc prasības pieteikuma noraksta saņemšanas nav cēlis iebildumus pret prasību ne kopumā, ne kādā tās daļā, tiesai nav pamata apšaubīt to, ka atbildētājs

pilnībā nav izpildījis uzņemtās saistības par aizdevuma pamatsummas Ls 100 apmērā atdošanu.

Samaksas pierādīšanas pienākums, atbilstoši Civillikuma 1838.pantam, gulstas uz parādnieku.

Ņemot vērā iepriekš norādītos apstākļus, tiesa atzīst, ka no atbildētāja prasītāja labā piedzenams pamatparāds Ls 100.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu, pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Aizdevuma līguma speciālie noteikumi (lietas 13.lapa) paredz, ka prasītāja izsniedz atbildētājam aizdevumu Ls 60 apmērā uz 21 dienām, nosakot aizdevuma lietošanas procentus par šo periodu Ls 7,50 apmērā, savukārt par aizdevumu Ls 40 apmērā noteikti lietošanas procenti par 21 dienu Ls 5,25.

Saskaņā ar Civillikuma 1946.panta pirmo daļu, procenti par aizdevumu dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Civillikuma 1753.pants nosaka, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Tiesa uzskata, ka par līgumisko procentu apmēru puses bija vienojušās tikai uz laiku līdz nolīgtā aizdevuma atmaksas termiņa beigām, un šī vienošanās nav attiecināma uz laiku pēc minētā termiņā beigām.

Tiesa atzīst, ka prasītājs bija tiesīgs vērsties tiesā saprātīgā termiņā pēc aizdevuma atmaksas termiņa iestāšanās. Taču tiesas ieskatā prasības celšana trīs gadus vēlāk nav atzīstama par saprātīgs termiņu un Sūtījumu žurnālā (lietas 14.-15.lapa) redzamie atgādinājumi neattaisno prasītāja novēloto tiesību prasības celšanai tiesā pret atbildētāju.

Izvērtējot prasījumu par aizdevuma lietošanas procentu pamatotību, tiesa ņem vērā Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2012.gada 6.novembra spriedumā lieta Nr. C15293409 un 2012.gada 29.novembra spriedumā lieta Nr. C15225811 izdarītās atziņas līdzīgās lietās, ka aizdevēja rīcības rezultātā, proti, trīs gadi pēc kredīta termiņa beigām ceļot tiesā prasību, radīta situācija, kas ir neizdevīga aizņēmējam.

Tādēļ prasība daļā par aizdevuma lietošanas procentu piedziņu apmierināma daļēji un no atbildētāja prasītāja labā piedzenami līgumiskie procenti par aizdevuma lietošanu no 2010.gada 30.jūlija līdz 2010. gada 5.novembrim Ls 12,75 apmērā. Minēto apsvērumu dēļ prasība daļā par procentu Ls 87,25 piedziņu, kā nepamatota noraidāma.

Savukārt prasība daļā par līgumsoda piedziņu Ls 200 apmērā noraidāma pilnībā turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta vienpadsmitās daļas noteikumiem tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Atbilstoši minētā likuma normas trešās daļas 1.punkta noteikumiem, līguma noteikums, kuru līgumslēdzējas puses savstarpēji nav apspriedušas, ir netaisnīgs, ja tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam. Par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas ir pretrunā ar šā likuma 5. pantu.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5.panta otrās daļas 5. punkta noteikumiem līguma noteikumi ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, ja tie patērētāju nostāda neizdevīgā stāvoklī un ir pretrunā ar labticīguma prasībām.

Tiesa pievienojas Augstākās tiesas Senāta 12.03.2013. lietā Nr. SKC-108/2013 paustajam viedoklim, ka tiesa ir tiesīga izvērtēt ikvienu līguma noteikumu, lai pārliecinātos, vai tas atbilst labticīguma prasībām. Tiesa pievienojas arī tiesību doktrīnā paustajām atziņām, ka civiltiesiskos strīdos pārmērīgi augsti procenti var kalpot par pamatu līguma noteikumu atzīšanai par neatbilstošiem labiem tikumiem." (*skat. Torgāns K. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. TNA, Rīga, 2006, 145.lpp.).*

Kredīta līguma kopējo noteikumu 5.1.punktā ietverts nosacījums, ja Kredīta ņēmējs nepilda savus pienākumus un neveic Kredīta atmaksu tā atmaksas dienā, kreditoram jāmaksā nokavējuma procenti 2 % apmērā no laikā nesamaksātās kredīta summas par katru nokavēto dienu. Tiesa atzīst, ka šāds līguma noteikums rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu atbildētājam, nesot nesamērīgi lielus augļus kreditoram un uzliekot pārāk augstu atbildības nastu parādniekam.

Līguma 5.1.punkts, kurā puses vienojas par līgumsodu 2% apmērā, tiesas ieskatā ir nesamērīgs, netaisnīgs līguma nosacījums, kas neatbilst labiem tikumiem, jo pieļauj prasītājai aprēķināt nesamērīgi lielas sankcijas par līguma nosacījumu nepildīšanu. Tiesas ieskatā līguma 5.1.pielīgtā līgumsoda likme 2% dienā (mēnesī 60%, gadā -720%) judikatūrā un tiesu praksē nostiprinātajai izpratnei par samērīguma principu, pieļauj nesamērīgi īsā laikā, sasniegt pamatparāda apmēru.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta trešās daļas 4. punkta noteikumiem Līguma noteikums, kuru līgumslēdzējas puses savstarpēji nav apspriedušas, ir netaisnīgs, ja tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam. Par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda vai nepienācīgi izpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi salīdzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus.

Tiesa secina, ka atbildētāja tiesības uz līguma punktu par līgumsodu apspriešanu bija ierobežotas, jo līgums noslēgts kā distances līgums (Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 10.pants). Atbildētājam nebija iespējams ietekmēt šī līguma nosacījumu saturu attiecībā uz līgumisko atbildību.

Tādēļ Kredīta līguma Vispārīgo noteikumu 5.1.punktā ietvertais noteikums par nokavējuma procentu, kurus prasītājs atzīst par līgumsodu, piemērošanu 2 procentu apmērā no termiņā nesamaksātās kredīta summas par katru nokavēto dienu atzīstams par netaisnīgu. Līdz ar to tas saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta 8.punktu nav spēkā no noslēgšanas brīža un šīs lietas izspriešanā nav piemērojams.

Tiesas ieskatā, tiesai nav tiesību pārkāpt pušu autonomijas principu un Civilprocesa likuma 192.panta nosacījumus, nosakot citu nokavējuma procentu jeb līgumsoda apmēru. Tādēļ prasība daļā par līgumsoda Ls 200 (kas aprēķināts pēc Kredīta līguma Vispārīgo noteikumu 5.1.punkta) piedziņu, kā nepamatota noraidāma.

Tiesa uzskata, ka prasītājs ir tiesīgs saņemt likumiskos nokavējuma procentus -

6% gadā no aizdevuma pamatsummas atbilstoši Civillikuma 1759. un 1765.panta nosacījumiem, kas no 2010.gada 6.novembra līdz 2013.gada 29.jūlijam par kavētām 996 dienām ir Ls 16,93 apmērā (ja procentu apmērs ir 6% gadā, pieņemot, ka gadā ir 360 dienas, tad dienā ir 0,017%; 0,017% no Ls 100 x 996 dienas).

Attiecībā uz prasītāja iespējamiem iebildumiem par tiesībām piemērot samērīgas sankcijas, tiesa uzskata, ka prasītājam bija tiesības piedāvāt atbildētājam tādu līgumisko atbildību, kas nebūtu netaisnīga, ievērojot, ka noslēgts distances līgums un kredīta noteikumus izstrādājis pats prasītājs.

Prasītājs kā zaudējumus lūdz piedzīt no atbildētāja Ls 5,25, ko prasītājs samaksājis kā ar brīdinājuma izsniegšanu saistītos izdevumus, iesniedzot tiesā pieteikumu par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā pret atbildētāju (lietas 10., 20.-21.lapa).

Jautājums par tiesu izdevumiem pieder procesuālām, bet ne materiālām tiesībām. (...) apšaubāma ir iespēja piemērot materiālo tiesību noteikumusprocesuālām attiecībām" *(V.Bukovskis. Civilprocesa mācību grāmata. Rīga, 1933.,421.lpp)*.

Tādēļ, tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā šajā prasības daļā irstrīds par izdevumiem,kas saistītiar pieteikuma par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā izskatīšanu tiesā, proti, procesuāliem izdevumiem, ko reglamentē civilprocesuālās normas, un tādējādi, izspriežot šo strīdu, materiālo tiesību normas nav jāpiemēro.Ar pieteikuma izskatīšanu saistītie izdevumi ir procesuālieizdevumi, un tādēļ tiem nav piemērojamas Civillikuma normas.Minētie izdevumi nav atzīstami par prasītāja zaudējumiem materiāltiesiskajāizpratnē, līdz ar to prasība šajā daļāir noraidāma.

Ņemot vērā minēto, prasība daļā par zaudējumu Ls 5,25 apmērā piedziņu nav pamatota un ir noraidāma (*lieta Nr. C15 2899 12*).

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas piedziņu, tiesa rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Līdz ar to saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, ir pamats noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos 6% gadā no parāda pamatsummas Ls 100.

Prasītājs, iesniedzot prasību, samaksājis valsts nodevu Ls 60,79 (lietas 7., 8. lapa), maksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 4,40 (lietas 9.lapa).

Tā kā prasījums apmierināts daļēji, no atbildētāja tiesas izdevumi piedzenami proporcionāli: valsts nodeva Ls 19,45 (kas aprēķināta sekojoši: prasības summa ir Ls 405,25 jeb 100%; apmierinātā prasības summa ir Ls 129,68 (Ls 100 + Ls 12,75 + Ls 16,93), kas ir x; x = Ls 129,68 x 100/Ls 405,25 = 32%; 32% no Ls 60,79 = Ls 19,45); ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 1,41 (kas aprēķināta sekojoši 32% no Ls 4,40), kopā Ls 20,86.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar CPL 204.^{1} pantu, atbildētājam nosakāms 7 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8. un 97.pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, /personas kods/, par labu SIA „Ātrais kredīts", reģistrācijas Nr. 40103183139, pamatparādu Ls 100 (simts lati), procentus par aizdevuma lietošanu no 2010.gada 30.jūlija līdz 2010. gada 5.novembrim Ls 12,75 (divpadsmit lati 75 santīmi), likumiskos nokavējuma procentus no 2010.gada 6.novembra līdz 2013.gada 29.jūlijam Ls 16,93 (sešpadsmit lati 93 santīmi) un tiesas izdevumus Ls 20,86 (divdesmit lati 86 santīmi), iemaksājot tos prasītājam AS „Swedbank", kontā Nr. LV41HABA0551021740568.

Prasību daļā par procentu Ls 87,25, līgumsoda Ls 200 un zaudējumu Ls 5,25 piedziņu noraidīt.

Noteikt SIA „Ātrais kredīts", reģistrācijas Nr. 40103183139, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt 6% (seši procenti) gadā no parāda pamatsummas Ls 100 (simts lati).

Noteikt /pers.B/termiņu labprātīgai sprieduma izpildei 7 (septiņu) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās brīža.

Tiesas spriedumu lietas dalībnieki var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas - 2013. gada 17.decembra Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentam, iesniedzot kasācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Tiesnese J.Mauliņa